

O B S A H.

ČERVENEC - SRPEN.

- Kapitola první.* I. Má rozmluva s jedním moskevským známým. — Poznámka stran jedné knihy. — II. Touha po pověstech a potom, co se „tají“. — Slovo „tají se“ může míti budoucnost a proto nutno učiniti opatření předem. — Zase o náhodné rodině. — III. Pře rodičů Džunkovských s vlastními dětmi. — IV. Fantastická řeč předsedy soudu. 7
- Kapitola druhá.* I. Zase osamocení. Osmý díl „Anny Kareniny“. — II. Vyznání slavjanofilovo. — III. „Anna Karenina“ jako fakt zvláštního významu. — IV. Statkář, který nabývá víry v Boha od sedláka 42
- Kapitola třetí.* I. Dráždivost sebelásky. — II. Tout ce qui n'est pas expressement permit est défendu. — III. O neomylné znalosti nevzdělaného a negramotného ruského lidu o hlavní podstatě Východní otázky. — IV. Otřes Levinův. Otázka: má vzdálenost vliv na lásku k člověku? Lze souhlasit s míněním jednoho Turka o lidumilnosti některých našich dam? Čemu nás posléze učí naši učitelé? 64

ZÁŘÍ.

Kapitola první. I. Nešťastníci a smolaři. — II. Zajímavý charakter. — III. Je to to a není to to. Poukaz na to, co jsem psal před třemi

měsíci. — IV. O tom, co si nyní myslí Rakousko. — V. Kdo klepá na dveře? Kdo vstoupí? Nevyhnutelný osud.	95
<i>Kapitola druhá.</i> I. Lež se zachraňuje lží. — II. Měkkýšové, pokládání za lidi. Co je pro nás výhodnější: když se o nás ví pravda či když se o nás mluví hloupost? — III. Lehký náznak budoucího inteligentního člověka. Ne-pochybný osud budoucí ruské ženy.	126

ŘÍJEN.

<i>Kapitola první.</i> I. K čtenáři. — II. Staré stálé válečné pravidlo, jenže v nové podobě. — III. Totéž pravidlo, jenže v nové podobě. — IV. Ty nejohromnější omyly mohou někdy vůbec nebýti omyly. — V. Narazili jsme jen na fakt, ale omylu nebylo. Dvě armády — dva protiklady. Nynější stav věcí.	145
<i>Kapitola druhá.</i> I. Sebevražda Gartungova a stálá naše otázka: kdo je vinen? — II. Ruský gentleman. Gentleman nemůže nezůstat gentlemanem do konce. — III. Lež je nezbytna pro pravdu. Lež na lež dává pravdu. Je to pravda?	162
<i>Kapitola třetí.</i> I. Římští klerikálové u nás v Rusku. — II. Letní pokus staré Polsky o smíření. — III. Nápad „Birževých Vědomostí“. Nikoli výbojná, ale zlá pera.	178

LISTOPAD.

<i>Kapitola první.</i> I. Co znamená slovo „strjuc-kije“. — II. Historie slovesa „stuševaťsja“.	195
<i>Kapitola druhá.</i> I. Lokajství či delikátnost? — II. Ten nejlokajštější případ, jaký jen mů-	

že být. — III. Jedno zcela nové slůvko o Slo- vanech, které bych byl už dávno rád řekl.	202
<i>Kapitola třetí.</i> I. Řeči o míru. „Cařihrad musí býti náš“ — je to možné? Různé názory. — II. Zase naposledy „předpovědi“. — III. Je třeba využít chvíle.	226

PROSINEC.

<i>Kapitola první.</i> I. Závěrečné vysvětlení jed- noho dřívějšího faktu. — II. Citát. — III. Zkreslování a fixlování a — nás to nic ne- stojí. — IV. Zlí psychologové. Porodníci — psychiatři. — V. Jeden případ, který po mém soudu mnoho vysvětluje. — VI. Jsem nepří- telem dětí? O tom, co znamená někdy slovo „šťastná“.	245
<i>Kapitola druhá.</i> I. Smrt Někrasova. O tom, co bylo řečeno nad jeho hrobem. — II. Puš- kin, Lermontov a Někrasov. — III. Básník a občan. Obecné řeči o Někrasovovi jako o člověku. — IV. Svědek ve prospěch Ně- krasovův. — V. K čtenářům.	276